

Život sv. Margity je málo známy. Jej otec bol Béla IV., a starý otec Ondrej II. V roku 1241-42 vtrhli od Moravy na juhozápadné Slovensko tatárske oddiely. Zakladali požiare a zabíjali všetko živé. Kráľovná Margita sa už nemohla pozerat' na toto hrozné pustošenie. Sľúbila vtedy, že ak budú Tatári vyhnaní z krajiny, dá dieťa, ktoré sa jej narodí do služieb božích. Vyslyšaná bola jej prosba. V roku 1242 Tatári náhle odišli a kráľ sa vrátil zdravý. Keď sa jej narodila dcéra, dali jej meno Helena. Vo veku 4 rokov ju rodičia dali do kláštora reholy sv. Dominika vo Wesprime. Už v detstve udivovala všetkých svojou dobrotou, pokorou a dokonalosťou kresťanského života. Rodičia dali postaviť kláštor na Zajačom ostrove. Sem sa presťahovala celá rehoľa a Helena mala už 10 rokov. Rodičia poverili teológa Umberta, ktorý tam bol vtedy generálnym učiteľom tohoto rádu, aby učil Helenu všetko potrebné pre vstup do reholy. Čo sa uskutočnilo vo veku jej 12. rokov. Prijala meno Margita a začala nosiť rúcho reholy. Sv. Margita mala peknú tvár, ale na tele bola chudá. Napomínali ju, aby upustila od príliš veľkých obetí a odriekania. Na čo im odpovedala: " Službu Bohu môže odkladať ten , ktorý dlho živý bude. " Na spôsob proroctva povedala o svojom predčasnom ukončení života. Zomrela 18. januára 1271 vo veku 28 rokov, z ktorých 14 prežila v kláštore. Do zoznamu svätých nebola zapísaná. Predkovia mali ku nej veľkú úctu a na sviatok všetkých svätých jej zapalovali sviečku. Verili, že sa jej zmenila poloha rúk. Vraj ich mala predtým zopäté k modlitbe.